

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ

Τ Ω Ν Κ Υ Κ Λ Α Δ Ω Ν

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ τήν 3 Σεπτεμβρίου 1860.

Εθνοφυλακή.

Ο Τύπος της Ελλάδος συμφωνεί εις την Εθνοφυλακήν τής συστάσεως τής εθνοφυλακής, και ομοίως χειροκροτούμεν εις την κοινήν ταύτην σύστασιν. Το Σύνταγμα καθιέρωσε την σύστασιν τής εθνοφυλακής θεωρούν αναγκαίωτατον πρός την εδραίωσιν τών ελευθεριών μας τήν σύστασιν τής εθνοφυλακής. Έθνος χαύνον μεμακρυσμένον τών αρετών και εκδοτον εις τας ύλικας αλλοτινότητας είναι ανάξιον του πλυτιμωτέρου τών εθνών εις τον άνθρωπον τής καλής έννομένης ελευθερίας. Η Κυβέρνησις όπως λέγουσιν σκέπτεται σπουδαίως επί του αντικειμένου τούτου, και η Α. Μ. ο βασιλεύς ημών Βασιλεύς καθορά τήν ανάγκην τής συστάσεως τής εθνοφυλακής. Το αντικείμενον όμως τούτο οσαύτως είναι μέγα και σημαντικόν, τοσούτω μάλλον απαιτεί περίσκεψιν. Ενδέχεται η Κυβέρνησις συρομένη από την ιδέαν του εύχαριστήση φαινομένην τινά ζωηράν γνώμην να επιτύχη ένα νόμον αλλοτρίου έθνους εθνοφυλακής να τον καθιερώση ως Έλληνικόν. Αλλ' οφείλει να πράξη έργον Έλληνικόν και σύμφωνον με την ανάγκαν και με τα αισθήματα του έθνους. Δεν πρέπει να λησμονήσωμεν ότι το Έλληνικόν έθνος εξελθόν μόλις πρό ολίγων ετών από αίματηρόν και πεισματώδη άγώνα και εύρισκόμενον εις διηνεστικούς περισπασμούς και πόθους διά το μεγαλειόν του, υπόκειται εις την ανάγκην του να εξεγείρεται εις τα πολεμικά. Όσοι εταξίδευσαν την Στερεάν Ελλάδα και την Πελοπόννησον δεν δύνανται ν' άρνησιν ότι οι Έλληνοπαίδες έχουσιν εκ περιουσίας άρρενωπών χαρακτήρα και δεν είναι δύσκολον να μορφωθώσι στρατιώται. Πρέπει ομοίως ν' αναλογισθώμεν ότι αι χείρες μας είναι καλές και δεν πρέπει να απομακρύνωμεν αυτάς άνευ ανάγκης του άρότρου και τής σκαπάνης. Έάν απαιτηθώ η απομάκρυνσις τών έργασιών και ελλείψωσι ποιναί και στέλλονται ποινητόρες τότε προσθέσωμεν εις το έθνος έν βάρος και θα γεννηθώμεν αποστροφήν. Είναι τινά επαγγέλματα τα όποια αναγκαίως πρέπει να εξαιρεθώσιν είτε διότι φύσει περιέχουσιν το πολεμικόν, είτε διότι δεν απαιτείται να τό έχωσιν. Τα Δημοτικά η μάλλον τα Έπαρχιακά Συμβούλια είναι αρμόδια να γνωμοδοτήσωσιν επί τών παραμερειών του τοιούτου ουσιώδους νόμου. Εντούτοις δεν έννοούμεν με τας πρατηρήσεις τας να αναβάλλωμεν ούτ' επί μικρόν την περί τα πολεμικά άσκησιν, αλλά δίδοντες άμεσον εύκολίαν εις τήν να βουλευθώμεν ώρίμως περί του όριστικού νόμου τής εθνοφυλακής. Το καθ' ημάς δεν διστάζομεν να εκφράσωμεν την άπόφασιν μας έν γενεί καθότι έχομεν ακλόνητον πολεμικόν πεποιθήσιν ητοι.

Θεωρούμεν επάναγκες πρώτον να επιτραπη άμέσως η εις τα όπλα εξάσκησις πάντων τών πολιτών Έλλήνων τών θελώντων να γυμνασθώσιν άνευ ούδεμιιάς υποχρεώσεως, και να δοθώσιν αι προσήκουσαι εύκολίαι όπλων και διδασκάλων. Δεύτερον να μή γίνη άμέσως ο νόμος περί εθνοφυλακής, αλλά μετά τας γνωμοδοτήσεις τών Έπαρχιακών Συμβουλίων του Κράτους, ως πρός τας λεπτομερείας.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Τής Έλλαν. Ατμοπλοϊκής Εταιρίας το Έσχατον εκ τών έν Αγγλία νεοδημιουργηθέντων Ατμοπλοίων φθάσαν έσχάτως έν τήν λιμένην μας, ως προκηγγεΐλαμεν, ώρισθη πρός εκτέλεσιν τής κατά το δρομολόγιον κανονισμένης γραμμής μεταξύ Σύρου, Τήνου και Άνδρου τής άπελθούσης Κυριακής. Η Διεύθυνσις τής Εταιρίας, ιδούσα ότι πολλοί εκ τών συμπολιτών μας, ώφελούμενοι τής ωραιότητος του Ατμοπλοίου και τής επικρατούσης γαλήνης, προέβητο να κάμωσιν τον θαλάσσιον αυτόν περίπλου, αυθημερόν αποπερατούμενον, πέν μέσον εύκολίας διέταξη και πρός τέρψιν τών επιβατών εύίασσε τήν Εύρωπικήν μουσικήν τής Πόλεως διά να επιβή του Ατμοπλοίου τούτο φέρει το όνομα «Βασίλισσα Αμαλία», είναι δε ο σύντομος του φέροντος το όνομα «Βασίλειος Όθων», άμφοτέρα τροχοφόρα, σιδηρά, λίαν κομψά και ανακτυκώτατα η «Βασίλισσα Αμαλία» ήρε την άγγυραν περί την 10 πρωινήν ώραν, φέρουσα περί τούς πεντακοσίους επιβάτας άμφοτέρων τών φύλλων, και μετά μιας ώρας εύφροστον θαλάσσοποιόν, εισήλθεν εις την λιμένην τής Τήνου σηματοδοτιστος, ήκούσης τής μουσικής επί του καταστρώματός της, και του κλειδοκωμβάλου τής ώρας αιθούσης της υπό άδρών χειρών Ερμουπολιτιδών ολίγον μετά ταύτα οι κώδωνες του Ι Ναού τής Ευαγγελιστρίας άνήγγειλον, ότι εξέκίνησεν η Εκκλησιαστική συνοδεία φέρουσα την Ιεράν Εικόνα πρός καθήκισιν του Ατμοπλοίου περί την μεσημβρίαν επί του καταστρώματος του Ατμοπλοίου έψάλη άγιασμός δι ου καθήκισθη καθ' άπαντα αυτού τα μέρη το Ατμόπλοιον, μεθ' ε εξέλθεν η Ιερά συνοδεία, έν μέσω του κράτου τών κανονοβολισμών του Ατμοπλοίου και τών επί τής προκυμαίας τής Τήνου όλων (μάσουλων). Μετά μίαν ώραν το Ατμόπλοιον, πλήρες επιβατών, τών μεν έστιόντων εις τας ώρας αυτού αιθούσας, τών δε διασκεδάζόντων επί του καταστρώματος, ήκούσης τής μουσικής, διήρχετο μεγαλοπρεπώς και έγγύτατα την δυτικήν πλευράν τής Νήσου, τον διαχωρίζοντα ταύτην από τής Άνδρου πορθμόν, τον περιβόητον διά τούς έν χειμῶνι κλειδωνισμούς του, την μεσημβρινήν πλευράν τής Άνδρου μέχρι μικρού τινος ακροτηρίου το όποιον κάμψαν πρός άριστεράν το ατμόπλοιον εύρεθη κατέναντι τής Πόλεως Άνδρου κειμένης επί γλώσσης εξεχούσης, ήτις σχηματίζεται εκ τών επ' άμφοτέρω έσοχών η λιμενίσκων, και φερούσης κατά το έσχατον πρός την θάλασσαν άκρον έχην έρηπωμένων όχυρωμάτων τών κατά τον μεσαιώνα δυναστών τής Άνδρου' εξεσφαλιστικόν μέτρον εις τας σημαντικώτερας του Αιγαίου Νήσους αναγκαίον κατασταθέν κατά την εποχήν εκείνην πρός άπόκρουσιν τών επιδρομών τών πειρατών και ιδίως τών Σαρακινών, λεγομένων φούστων' εκ πρώτης όψεως παρατηρεί τις ότι η Πρωτεύουσα τής Άνδρου είναι άλίμενος, καθόσον ο ρηθείς λιμήν της, ανοίγων προς βορράν, τον επικρατούντα αυτόν τρικωμόδη, κατά το πλείστον του

έτους άνεμον, καθιστά δυσπρόσιτον και επισφαλή τον λιμένα τούτον' ώστε άμοιβάλλομεν, ένν κατά τον χειμῶνα θέλει δυνηθεί η Εταιρία να διατηρήση άκριβώς την γραμμήν τής Άνδρου χωρίς κίνδυνον τών Ατμοπλοίων της, εκτός έν ταύτα προσεγγίζωσιν εις τινά τών μεσημβρινών τής Νήσου λιμένων' η ένν πραγματοποιηθή το πρό πολλού μελετώμενον και ούδέποτε, κατά την ιδέαν μας, πραγματοποιηθήσόμενον σχέδιον τής κατασκευής χειροποίητου λιμένος ένν η Κυβέρνησις δεν καταβάλλη πλειοτέραν μέριμναν και δαπάνην εκ μέρους της, διότι είναι εκ τών δημοσίων έργων τα όποια δεν δύνανται αι κοινότητες και μάλιστα ως η τής Άνδρου, πτωχή ούσα και στερημένη τών προσόδων διά τοιούτον σπουδαίον έργον μέσωσιν, να πραγματοποιήσωσιν, άνευ σπουδαίας συνδρομής και βοήθειας τής Κυβερνήσεως. Δικαιολογούντες όμως την κοινότητα τής Πόλεως Άνδρου ως προς τούτο, δεν δυνάμεθα η να την επικρίνομεν ως προς άλλα τινά τα όποια θεωρούμεν δυνατά και εξαρτώμενα εκ καλής θελήσεως και τα όποια αξιοκατακρίτως έντελώς εισί προημελημένα. και πρώτον ήδύνατο να διαχωρήξη διά μικράς δαπάνης κλίμακας τινάς κατά την αποβάθραν του λιμένος, διότι ίδομεν τούς εκ του ατμοπλοίου εις την Πόλιν αποβαίνοντας άνερχομένους ως αίγας απόκρηνα και ανώμαλα μονοπάτια ολσθηρά και πλήρη ακαθαρσιών' δεύτερον αι έσωτερικαι όδοι εισίν έντελώς προημελημένα, ένν το έδαφος, ούτε μαλακόν είναι, ούτε λίαν στεραϊόν εις τρόπον ώστε διά μικράς δαπάνης, έστω και ολίγον κατ' ολίγον, ήδύνατο να κατηρθώη ύπερρητή τουλάχιστον ίσοπέδωσις τών όδων και προπάντων εκείνης, τής αγοράς, διότι ένν η Πόλις περιέχει αξιολόγους οικοδομάς ικανάς και καλητέρας όλων τών λοιπών του Αιγαίου Νήσων, εκτός τής Σύρου, χάνεται η αξία των έννεκα τής ελλείψεως εύτρεπών όδων και τής αναγκαιούσης κανονικότητος και καθαριότητος' η Πόλις άπασα εξηγήρη εις την όψιν του καταπεπληρωμένου ανθρώπων Ατμοπλοίου και τής έν αυτώ παιανίζουσας Μουσικής και ήδύνατό τις έν ένι βλέμματι να ίδη άπαντα τον πληθυσμόν τής Πόλεως Άνδρου εις την κυρίαν αυτήν θόδον και τας θυρίδας και εξώστας τών αποτελουσών αυτήν οικοδομημάτων και μάλιστα καθ' ην στιγμήν η μουσική παιανίζουσα απέβιβάσθη εις την παραλίαν και διήλθε την Πόλιν υπ' άπειραριθμου λαού ακολουθουμένη' άφρσεν ικανούς επιβάτας το Ατμόπλοιον, έλαβε πλειοτέρους και απέπλευσε περί την 8. έσπερινήν ώραν επιστρέφον εις Τήνον' εισερχόμενον το Ατμόπλοιον περί την 11. εις τον λιμένα Τήνου υπεδέχθη διά φωτχΐας του Ι. Ναού και τών παραλιών και άντεπέδωσε τον χαιρετισμόν- δια βεγγαλικών πυρών και τών παιάνων τής επ' αυτού μουσικής' δεχθεν δε έντός μιας ώρας διπλάσιον επιβατών αριθμόν εκείνου τον όποιον έφρσεν, απέπλευσε και περί το μεσονύκτιον ήγγυροβόλησεν εις τον λιμένα Σύρου, φωτοβολούν διά τών βεγγάλων του τούς αποβιβάζομένους άπειραριθμούς επιβάτας του. Εις Τήνον παρετηρήσαμεν, ότι ήρξατο τέλος πάντων, η πρό πολλού έγγυμονούσα άνοιξις τής λεωφόρου τής αγοράς από τής αποβάθρας του λιμένος προς τον Ι. Ναόν, δυστυχώς όμως έσκαμάτσε πάλιν μέχρις ου αποπερατωθεί η ένώπιον τών Δικαστ. υποβληθείσα διένεξις μεταξύ του Ναού και του ιδιοκτήτου οικοδομής τινος τεμνομένης παρά τής όδου δι' ην ύπερβολικαι απαιτούνται άποζημιώσεις' άρα η δυσκολία αυτη δεν ήδύνατο πρό πολλού ν' άρθή άφου αι περί άνοιξεως τής όδου ταύτης ένεργεια εισίν πολυχρόναι; έν τή Ι. Ναού ούδεμίαν επί τα κρείττω ίδομεν πρόδον, ένν, τουλάχιστον, τα διαμάτια έπρεπε να χρωματισθώσι και καθαρισθώσιν, άφου έσυγχωρήθη η έν

ΔΕΥΤΕΡΑ

Αηλοποίησης Πλειστηριασμού.
Ο τών εν Σύρω Πρωτοδικών Κλη-
τήρ Μιχαήλ Δ. Στεφανόπουλος.

Αηλοποιεί ότι,
Πρός εκτέλεση του υπ' αριθ. 2353
δισχιλίου τριακοσίου πεντηκοσίου
τρίτου και από 21 7βρίου του χιλιο-
στού δεκακοσίου πεντηκοστού πρώ-
του έτους δανειστικού Συμβολαίου του
δρ. Βειλίτου Σταματίου Ι. Θεολογίτου
ούτινος η υποχρέωσις της όφειλης, ά-
ποβιάσταντος μετεβιβάσθη εις την μο-
νήν κληρονομον και μητέρα του συνε-
ναινέσει τών επιζώντων αδελφών του
Μαριάν χήραν Ι. Θεολογίτου προς τον
επισπεύδοντα πιστωτήν Νικήταν Μ.
Γαβλάην γενόμενου ενώπιον του Συμ-
βολαιογραφούντος Είρηνοδίκου Αμορ-
γού Κ. Νικήτα Ν. Βλαβιανού εκτίθεν-
ται εις δημόσιον πλειστηριασμόν συμ-
φώνως με τους περι τούτου Πολιτ.
Δικονομικούς τύπους, τά δια της υπ'
αριθ. 119 και από δύο Ιουλίου 1860
περι κατασχίσεως εκθέσεως κατασ-
χεθέντα δύο ακίνητα κτήματα της
υπό την ιδιότητά της δρ. Βειλίτιδος, ως
κληρονόμου και μητρός του Κυρίως
πρωτοδικέτου Σταματίου Ι. Θεολογί-
του Μιρίκς χήρας Ι. Θεολογίτου και
του Μιχαήλ Θεολογίτου ώς αγοραστού
των κατασχεθέντων κτημάτων όντων
έγγεγραμμένων εις τά βιβλία των υπο-
θηκών Αμοργού άνδεχθέντος τό βάρ-
ρος των παρ' αυτού αγορασθέντων,
πρός έξόρλησιν δραχ. χιλίων κεφα-
λαίου των μέχρι διπλασιασμού τόκων,
των τόκων τής υπερμερίας των τής
έπιταγής κλπ. έξόδων και των γενο-
μένων και γενητομένων τής εκτελέ-
σεως έξόδων μέχρις άποτίσεως.

Διά τά ως άνωτέρω κατασχεθέντα
άκίνητα κτήματα και εις δημόσιον
πλειστηριασμόν ώς εν τή περι κατα-
σχίσεως εκθέσει περιγράφωσαν εκτιθέ-
μενα θέλει χρητισμεύσει πρώτη προ-
σφορά η υπό του πλειρεζουστου του
καταδικώντος δανειστού Αντωνίου
Χιωτήν προσφραθείσα, τούτέστι η των
δραχμών χιλίων δια την υπό στοιχ.
α) περιγραφείσαν οικίαν και εκτιμη-
θείσαν δρ. 2000 δύο χιλιάδας, η δε
των δραχ. 300 τριακοσίων δια τον
υπό στοιχ. β') περιγραφέντα άγρον
και εκτιμηθέντα δια δρ. πεντακοσίας,
κείμενα άμφότερα εις θέσιν Έκατοντά-
πυλα του λιμένος Αμοργού.

Ο πλειστηριασμός αυτόν θέλει γί-
ναι εις την πλατείαν της πρωτεύουσής
του δμωνούμου Δήμου Αμοργού, έξω-
θεν της Έκκλησίας της Μητροπόλεως
Επισκοπής σύνηθες δια τους πλειστη-
ριασμούς μέρος και ενώπιον του Συμ-
βολαιογραφούντος Είρηνοδίκου Αμορ-
γού, η τούτου κολουμένου ενώπιον του
νομίμου αυτού αναπληρωτού, την 18
δεκάτην ογδόην 7βρίου του έτους
1860 έξηκοστού ημέραν Κυριακήν θέ-
λει δε διαρκέσει από τής 10 δεκάτης
Π. Μ. ώρας μέχρι τής 12 τής Μεσημε-
ρίας τής αυτής ημέρας κηρυττομένου
υπό του Κήρυκος.

Οι επιθυμούντες να πλειοδοτήσωσι
προσκαλούντες να εμφανισθώσιν κατά
τον άνωτέρω χρόνον και τόπον καθ'
ός θέλει γίνει ο προς τούτο δημόσιος
διαγωνισμός.

Η κατακύρωσις γενήσεται άμέσως
τμή τελευταίη πλειοδότη και υπερθε-
ματιστή άρκου παρελθούσιν τρία λεπτά

γεται, συνέβη τό τοιοῦτον. Σας είπον ὅτι ἡ Πύλη ἀ-
πεφάσισεν ἐσχάτως, ἀν και δι ἄλλον σκοπόν, νά προσφέρῃ
κατ' ἔτος, και προσέφερεν ἤδη 90000 γρόσια δια τά
σχολεῖα τῆς Κρήτης. Ἀντί δέ οἱ ἔντιμοι κάτοικοι
τῶν πόλεων, νά προσφέρωσιν ἐκουσίως μέρος τοῦλά-
χιστον ἐξ αὐτῶν και νά συστήσωσι σχολεῖα εἰς τὰ
χωρία τῶν Ἐπαρχιῶν, εὐρέθησαν ἄνθρωποι οἵτινες ἐ-
τόλμησαν ν' ἀπαντήσωσιν εἰς τοὺς χωρικοὺς, ζητήσαντας
και δικαίως, μέρος ἐκ τῆς τοιαύτης βοήθειας δια σύστα-
σιν σχολείων εἰς τὰ χωρία των, ὅτι ἡ βοήθεια αὕτη χο-
ρηγείται ἀπὸ τὴν Πύλην δια μόνους τοὺς κατοίκους τῶν
πόλεων, οἵτινες και διενεμήθησαν αὐτήν. (α) Εἰς τὸ Ἡρά-
κλειον μάλιστα, ἐκτὸς 36000 γροσίων τὰ ὅποια κρατοῦ-
σιν ἀπὸ τὴν βοήθειαν ταυτην, δὲν παραιτοῦνται και ἀπὸ
τὴν ἀπαίτησιν 50000 γροσίων, τὰ ὅποια λαμβάνουσι
κατ' ἔτος ἀπὸ τὰ Μοναστήρια και τὰς Ἐπαρχίας τοῦ Ἡ-
ρακλείου δια τὸ σχολεῖον των [περὶ δὲ τῶν χρημάτων
τούτων ἔκαμν ἀναφορὰν οἱ κάτοικοι εἰς τὸν Ἐξάρχον δια
νά δαπανῶνται εἰς τὰ σχολεῖα τῶν Ἐπαρχιῶν] τούτου
δὲ οὐδὲν δικαιοτέρον, διότι βλέπομεν με πόσῃ προθυ-
μίᾳ οἱ Ἐπαρχιωταὶ τοῦ Ἡρακλείου σπεύδουσι πρὸς σύ-
στασιν σχολείων, καθὼς ἐσχάτως οἱ ἔντιμοι και φιλότι-
μοι κάτοικοι τοῦ χωρίου Λυδοῦ Κ. Κ. Ἀντώνιος Ζωγράφος
Δαυτδ Πασχάλης και Γεώργιος Τυλιανάκης, οἵτινες προ-
θύμως ἐσύστησαν τοιοῦτον εἰς τὸ χωρίον των, ὑπὸ τὸν
ἐπιμελὴ και ἠθικὸν διδάσκαλον Κ. Κυάγγελον Φουρναράκη
ἔχον ἔως τώρα 100 μαθητάς, προστατευόμενον και ἀπὸ
τὸν σεβασμιώτατον Ἄγιον Κερόνήσου, ὅστις φιλομαθές
στατος εἰς ἄκρον, σκοπεύει νά συστήσῃ και ἄλλα.

Ἄλλ' ἐπέστη, πλὴν ὁ καιρὸς, καθ' ὃν οἱ φραγμοὶ και
οἱ τοίχοι, αἱ ὀνομασίαι τῶν χωρίων και τῶν Ἐπαρχιῶν
δὲν χωρίζουσι τοὺς μέσα ἀπὸ τοὺς ἔξω αὐτῶν καθημέ-
ρους, ἀδελφοὺς ἀπὸ ἀδελφούς, συγγενεῖς ἀπὸ συγγενεῖς,
χριστιανούς ἀπὸ χριστιανούς, εἰς ὅποιανδήποτε Ἐπαρχίαν
ἢ ἀπόστασιν και ἀνκατοικίωσι, ἀλλ' ἅπαντες σήμερον
συνδεδεμένοι με τὸν θεῖον δεσμόν τῆς ἀδελφικῆς ὁμοιοί-
ας, ὑπὸ τὸν ὑποσχόμενον πολλὰ καλὰ ἐκ μέρους τῆς Πύ-
λης ἐξ Ἰσαήλ Πασῶν, εἰς τὴν Πατρίδα μας, συνομιλῶν-
ται ποῖος πρότερος νά συστήσῃ σχολεῖον εἰς τὸ χωρίον του,
και ποῖος νά συντρέξῃ εἰς τὴν σύστασιν αὐτοῦ, ἀνευ δια-
κρίσεως ἐάν ἦναι χωρικός ἢ πολίτης, ἐάν ἦναι εἰς τὴν Ἐ-
παρχίαν του ἢ εἰς ἄλλην ὠρελούμενος ἀπὸ τὸ καλὸν πα-
ράδειγμα τῆς Υ. Πύλης' ἐάν και μένωσιν εἰσέτι ἄπειρα νά
ἐκπληρώσῃ και ἰδίως τὰς πανδήμως ὑποσχεθείσας πρὸς
ἡμᾶς νομίμους και δικαίως παραχωρήσει, πρὸ δύο ἐτῶν
διὰ τῆς ἀληθοῦς και πραγματικῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Χάτ-
Χουμαγιοῦν, τὸ ὅποσον με ὄλην τὴν δυνάτην ἐπισημότητα
μας ἐκανοποίησε και τὴν ὅποιαν και αἱ ἐγγυηθεῖσαι τοσά-
κις τὴν ἀσφάλειαν ἡμῶν χριστιανικῆς δυνάμεις ἀπαιτοῦσιν
ἤδη ἀνυπερθέτως

(α) Μετὰ μεγάλῃς εὐχαριστήσεως δυνάμει [σήμερον
νά διακηρύξωμεν, ὅτι τὸ τοιοῦτον ἀτόπημα δὲν ἦτον ἀ-
ληθές, διότι ἐάν και ἐρέθη εἰς τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τινος διε-
σκεδάσθη παραχρῆμα ἀπὸ τὴν φρόνησιν και τὸν πατριω-
τισμὸν τῶν περισσοτέρων] ἀποδείξει δὲ τούτου, ἢ συστη-
θείσῃ ἡδη ἐφορία, δια τὰς Ἐπαρχίας Κυσάμου και Σελίνου.
Τῇ προτροπῇ και προσπαθείᾳ τοῦ σεβασμιωτάτου Ἐπισκό-
που Κυσάμου και Σελίνου, ἢ ὅποια τὴν τελευταίαν ἐβδο-
μάδαν ἦλθεν εἰς Χανία δια νά παρουσιασθῇ και ζητήσῃ
τὴν ἀναγνώρισιν τῆς και ἀπὸ τὸν Πασῶν, δια ν' ἀρχίσῃ
τὰς ἐργασίας τῆς προτιθεμένη τῇ συμπράξει, και συνδρο-
μῇ τοῦ εἰρημένου Ἱεράρχου, νά συνάξῃ συνεισφορὰς ἀπὸ τε
τὸ Μοναστήριον Γωνιάς κ. τ. λ. και τοὺς φιλομαθεῖς κα-
τοίκους τῶν εἰρημένων Ἐπαρχιῶν, προστιθεμένων και τῶν
ἀναλογούντων εἰς τὰς Ἐπαρχίας αὐτὰς ἐκ τῆς Σουλτανι-
κῆς χορηγίας, νά συστήσωσιν 30 ἀλληλοδιδασκτικὰ σχολεῖα
εἰς τὰς δύο ῥηθείσας Ἐπαρχίας' τοιαύτη παραίνεσις και
μετὰ τοιοῦτου ζήλου ὑπὲρ τῆς παιδείας ἐνέργεια, τοῦ Σ.
Ἄγ. Κυσάμου και Σελίνου, καθίστησιν αὐτὸν σεβαστὸν
και ἀγαπόμενον ὡς ἀληθῆ πατέρα και ποιμένα παρα πάν-
των τῶν διψόντων παιδείας Χριστιανῶν, και εὐχόμεθα
ἀπὸ καρδίας νά μιμηθῶσιν τὸ Χριστιανικὸν και θεάρεστον
παραδειγμα του και οἱ λοιποὶ τῆς Κρήτης Ἱεράρχαι ὅσοι
μέχρι τούδε δὲν ἐφρόντισαν περὶ τῆς συστάσεως σχολεί-
ων εἰς τὰς ἐπαρχίας των.

(α) Τοιαῦτον ἦτο τὸ καταχθόνιον σχέδιον και τοῦ τε-
ραίου Παπικοῦ προσηλυτισμοῦ εἰς τὴν πατρίδα μας,
τὸν βάρβαρον και ἀπάνθρωπον σκοπὸν νά μᾶς ἀποχω-
ρήσῃ ἀπὸ παντός ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν φυλὴν, μεταχει-
ρῶμεθα ὡς μέσον και τὴν ἀφροσύνην και ἀσυνεσίαν
τῶν δυστυχιᾶν ὁμῶς, τὰ παράπονα ταῦτα τῶν χωρικῶν
ἀλλήθῃ ἐν μέρει τοῦλάχιστον. Διότι μετὰ μεγάλην μου
ἀναγκάζομαι νά ἐκθέσω και ἄλλο περιστατικόν,
ὅποσον ἐάν ἀληθῆ, δὲν φέρει βεβαίως πολλὴν τιμὴν,
τοὺς κατοίκους πόλεων τινῶν, εἰς τὰς ὁποίας ὡς λέ-

Χριστιανικὴν ἀντροπὴν και τὴν ἐκπαιδεῦσιν
αὐτῶν ἀνρίων, τὰ ὅποια με πόσῃν πραότητα
καταρρέουσι μέχρι δέρματος, ἢ μᾶλλον ἐκδέρον-
τος φιλκλήν τῆ στήματι μου!) Καὶ πότε ἡ
ἀπέλεια και ἀφροντισίς; ὁπότε και αὕτη πλέον
Κυβέρνησις, συνειδοῦσα τὸ καθήκον αὐτῆς
ὀφειλοῦς τῆς, ἤρχησεν ἐπ' ἐσχάτων νά προσφέρῃ
γρόσια δια τὰ σχολεῖα τῆς Κρήτης ἀν και ἐμ-
πέδωσιν νά ἔλθωσι διδάσκαλοι ἄλλης ἐθνικότη-
τος ἀπὸ Σμύρνης οὐδ' ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως
ἀπὸν ἄλλο μέρος τῆς Τουρκίας, ἀλλ' ἡμᾶς οὐκ
θεωρεῖ Βεδουίνους καθὼς μᾶς ἀποδεικνύει εἰς
πράγματι, διότι τὴν μίαν ἡμέραν μᾶς ὑπόσχεται
ἐκπαρρησία ἀπὸ μερικῆ ἀφρόρητα πλέον καταστάντα
ἐκπαίξει, καθὼς μᾶς ἔκαμε πρὸ δύο ἐτῶν με
ἐπισημοὶ δημοσίευσιν τοῦ Χάτ Χουμαγιοῦν, ὑπὸ τὴν
και τῶν Χριστιανικῶν δυνάμεων, ἀλλ' ἐψεύθη-
σαν ὡς τῶν δικαίων ἐλπίδων μας και ἀπὸ τὰ δύο
ἐτῶν ποτὲ ἢ ὀμώτης τῶν διοικητῶν τῆς Πύλης δὲν
ἐπληρώσαν τὴν ἀπὸ τὴν κοινοποίησιν τοῦ
Χουμαγιοῦν και ὕστερα, και καθὼς μᾶς λέγουσι κα-
ταβούλην τινῶν ἐκ τῶν ἀναδεχθεισῶν τὴν προστασί-
σιν Χριστιανικῶν δυνάμεων, εἰς πρέσβους τῶν ὁμοίων.
ὁμοίως δυνάμενος ποτε παρὰ τῷ Σουλτάνῳ, ἐσυμβού-
λῃς αὐτὸν νά προσπαθῇ παντὶ σθένει νά διακιρῇ τοὺς
ἀπὸ τῆς ὑπὸ τῆς εἰσχωγῆς διακόρων
κατασχεθέντων, και τῆς ἐξουλώσεως αὐτῶν ἀπὸ τὴν ὀρθό-
τητα τῶν. ὥστε νά διακρίνηται πᾶς δεσμὸς ἀμοι-
βῆς, ἐμπιστοσύνης μεταξὺ αὐτῶν (α) δια νά κατασταθῇ
ἡ συνενόησις αὐτῶν δια μίαν νέαν ἐπανάστασιν,
καὶ μὴ ἔχωσιν αὐτοὶ τὴν φροντίδα τῆς καταπάσεως
αὐτῶν, ὅπως εἶχον αὐτὴν και κατὰ τὸ 1821.
ὁμοίως δὲν πιεζόμεν ὅτι στόμα πρέσβους και χρι-
στιανικῆς δυνάμεως, ἤθελε δώσει ποτὲ τοιαύτην ἀντιθετον
μακλαβελικὴν συμβουλήν εἰς μὴ Χριστιανὸν ἄρχοντα.
ὅτι ἐάν ὁ ἐξουμότης ἦναι ἄτιμος, ἀτιμώτερος εἶναι ὁ
ἀναγκάζων ἢ ἐξαιπάζων αὐτὸν, δι' οἰουδήποτε τρόπου
ἰδίως δια τοιοῦτους ἀτίμους σκοπούς' ἐάν και τὰ τε-
λευτά συμβιάντα τοῦ προσηλυτισμοῦ εἰς τὴν πατρίδα
ἐπικυροῦσιν εἰς τινὰς ἀναφορὰς τὴν εἰδῆσιν τούτην.
ὁμοίως κύριος σκοπὸς τοῦ καλοῦ τούτου συμβούλου, κατε-
βούλη, παραβόντος ἄλλου τὴν ὅποιαν αὐτὸς ἐμελέτα ἐ-
πληρώσῃ, ἀλλὰ και αὐτοῦ ἐπὶ τέλους ἀποτυχόντος.
Ἄλλ' ὡς ἐπανελέθωμεν εἰς τὸ περὶ σχολείων ζήτημα τὸ
ἐπισημῶν, τὸ ὅποσον, ἐάν καλῶς διευθετηθῇ, δύναται
ἀποτῆ τὴν πολυπληθῆ πατρίδα μας ἀπὸ τὸν ζυγὸν τῆς
ἀλλοτρίας και τῆς βραβδερτικότητος.

της ώρας μετά την τελευταίαν προσφοράν διδομένου του σημείου διά σκηπανίου ή κώδωνος κατά την περί τούτου δικονομικην διάταξιν, και πληρωθή τὸ πλειοδότημα ἐπὶ μετρητοῖς πρὸ τῆς κατακυρώσεως.

Ἡ παρούσα θέλει δημοσιευθῆ και τοιχοκολληθῆ δις εἰς τὰ παρά του Νόμου ὀριζόμενα πρόσωπα και μέρει και κηρυχθῆ ὡσαύτως κατά την ἐπιτόπιον συνήθειαν ὑπὸ τοῦ κήρυκος, πρὸς δὲ καταχωρηθῆ δις εἰς μίαν τῶν ἐν Σύρῳ ἐκδομένων ἐφημερίδων μετά της σχετικῆς ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως.

Ἐν Ἀμοργῷ τὴν 5 πέμπτην Ἰουλίου τοῦ ἔτους 1860 ἐξηκοστοῦ.

Ὁ Δικαστ. Κλητῆρ

Μ. Δ. Στεφανόπουλος.

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον αὐθημερόν,

Ὁ Δικαστ. Κλητῆρ

Μ. Δ. Στεφανόπουλος.

Ἄριθ. 419.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως.

Συνεπεὶ ἐγγράφου παραγγελίας και πληρεξουσιότητος δοθείσης μοι παρὰ τοῦ ἐνταῦθα οἰκοῦντος Ἀντωνίου Γ. Χιωτίνου κτηματίου πληρεξουσιῶ Ἀντικλήτου τοῦ καταδικώοντος δανειστοῦ Νικήτα Μ. Γαβαλλᾶ λαδομυλωνᾶ κατοικοῦ ὡσαύτως και πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2353, και ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους 1851 πεντικοστοῦ πρώτου ἔτους, δανειστικῶ συμβολαίου γενομένου ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογραφοῦντος Βιρηνοδίκου Ἀμοργῶ Κ. Νικήτα Ν. Βλαβιανοῦ τοῦ ὀφειλέτου Σταματίου Θεολογίτου, οὗτινος ἡ ὑποχρέωσις τῆς ὀφειλῆς, ἀποβιώσαντος, μετεβιβάσθη εἰς τὴν μόνην κληρονόμον και μητέρα του, συναίνει τῶν ἐπιζώντων ἀδελφῶν του Μαρίας χήρας Ι. Θεολογίτου, πρὸς τὸν ἐπισπεύδοντα πιστωτὴν Νικήταν Μ. Γαβαλλᾶν κηρυχθέντος ἐκτελεστοῦ τὴν 15 Μαρτίου 1860. ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ἐπισημειωτικῆς πράξεως τοῦ Κ. Προέδρου τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν δι τῆς (παραγγελίας) μᾶς δίδεται ἡ ἀναγκαία πληρεξουσιότης κατά τὸ ἀρθ. 870 τῆς Πολ. Δικονομίας ἕνα κατὰσχω και ἐκθέσω εἰς δημόσιον πλειστηριασμὸν συμφώνως με τὸν Νόμον α) τὴν ὑπὸ τὸν 3 ἀριθμὸν ἐν τῷ ἐκτελούμένῳ συμβολαίῳ ἐνδιαλαμβανόμενὴν οἰκίαν, και β) τὸν ὑπὸ τὸν πρώτον ἀριθμὸν ἀναφερόμενον ἀγρὸν, κείμενα ἀμφοτέρω εἰς θέσιν ἑκατοντάπυλα εἰς τὸν λιμένα Ἀμοργῶ ὄντα ἐγγεγραμμένα εἰς τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν Ἀμοργῶ τῆς ὑπὸ τὴν ιδιότητά της ὡς μόνην κληρονόμον τοῦ υἱοῦ της και πρωτοφειλέτου Σταματίου Ι. Θεολογίτου ὀφειλέτιδας μεταβιβάσεως ταῦτα ὑπὸ τὴν μνησθεῖσαν ἰδιότητα της πρὸς τὸν υἱὸν της Νικόλαον και πούτου πρὸς τὸν ἀδελφόν του Μιχαῆλ, πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ ἐν τῷ ἐκτελούμένῳ ὁμολόγῳ ἐνδιαλαμβανόμενου χρέους κατά τὴν ἐπιταγὴν μέχρι διπλασιασμοῦ τῶν τῆς ὑπερημερίας τόκων και τῶν γενομένων και γενησομένων τῆς ἐκτελέσεως ἐξόδων μέχρις ἀποτήσεως. Ἰδὼν ὅτι ἐφηλάθησαν αἱ διατάξεις τῶν ἀρθ. 862—866 τῆς Πολ. Δικονομίας ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2486 ἀπὸ 2 Μαΐου 1860 ἔτους και ὑπ' ἀριθ. 2487 ἀπὸ 3 Μαΐου ἰδίου ἔτους ἀποδεικτικῶν ἐπιδόσεως τοῦ Δικαστικῶ κλητῆρος Ἐμμανουὴλ Πολυκρέτου δι ὧν ἐπετάχθησαν προσηκόντων ἤτε Μαρίας χήρας Ι. Θεολογίτου ὡς κληρονόμοι και ἔ Μιχαῆλ Ι. Θεολογίτης ὡς ἀγο-

ραστῆς τῶν κατασχόμενων και ἐνυποθηκῶν ὄντων κτημάτων ἐν γένει ἢ κατά μέρος νὰ πληρώσωσι πρὸς τὸν Χιωτίνην ἢ τὸν Νικήταν Γαβαλλᾶν τὸ σημειούμενον ἐν τῷ συμβολαίῳ ποσὸν ἐκ δραχ. 1000 χιλίων τοὺς μέχρι διπλασιασμοῦ τόκους, τοὺς τόκους τῆς ὑπερημερίας και τὰ τῆς ἐπιταγῆς κλπ. ἐξόδα ἐκπιπτεμένων ἐκ τῶν τόκων δραχ. 130 πληρωθεισῶν τῷ πιστωτῇ Νικήτᾳ Μ. Γαβαλλᾶ. Συνεπεὶ ὅλων τούτων.

Παρέλαβον ὁ ὑποφαινόμενος Δικαστικὸς κλητῆρ τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν Μιχαῆλ Δ. Στεφανόπουλος, τὸν τρίτον Δημαρχικὸν Πάρεδρον τοῦ Δήμου Ἀμοργῶ Κ. Ἀντωνίου Α. Πράσινον και μεταβὰς αὐτοπροσώπως μετ' αὐτοῦ και τοῦ πληρεξουσιῶ ἀντικλήτου τοῦ ἐπισπεύδοντος Ἀντωνίου Χιωτίνου εἰς τὴν ἐν Ἀμοργῷ θέσιν ἑκατοντάπυλα σήμερον τὴν 2 δευτέραν Ἰουλίου τοῦ ἔτους 1860 ἐξηκοστοῦ ἡμέραν Σάββατον και ὥραν 4 Μ. Μ. ἐπελήφθη τῆς κατασχέσεως τῶν ἐνυποθηκῶν κτημάτων της ὡς κληρονόμου τοῦ κυρίως πρωτοφειλέτου ὀφειλέτιδος Μαρίας χήρας Ι. Θεολογίτου και τοῦ ὡς διὰ τῆς ἐσχάτης γενομένης ἀγοροπωλισίας κυρίου και ὑποχρέου καθιστομένου τουτένεκεν εἰς ἀπίστιν τοῦ χρέους Μιχαῆλ Θεολογίτου κατά τὸ ἀρθ. 954 τῆς Πολ. Δικονομίας τουτέστι κατέσχον α) μίαν οἰκίαν λοιθόκτιστον ἀνωκατώγειον χρισμένην και σουβατισμένην καλῶς εἰς θέσιν ἑκατοντάπυλα εἰς τὸν λιμένα Ἀμοργῶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς συζύγου του ἐνοικιάζοντος ταύτην Νικόλαου Θεολογίτου ἀπέντας, συνορουμένης πρὸς νότον μετ' ἀμπελον τοῦ ἀγοραστοῦ και ὀφειλέτου θεωρουμένου Μιχαῆλ Ι. Θεολογίτου, πρὸς ἀνατολὰς μετ' μαγαζεῖον τοῦ Νικόλαου Ι. Θεολογίτου, πρὸς δυσμᾶς μετ' ἀγρὸν Μάρκου Γιαννακοῦ πρὸς ἀρκτον μετ' μαγαζεῖον τοῦ Νικόλαου Θεολογίτου και δρόμον συνισταμένην ἐκ μίης αἰθούσης (Σάλας) ἐνὸς θηλάμου σκώτου, κουζίνας, ἐνὸς δωματίου ἀναγκαίου και αὐλῆς, ἡ κυρία εἰσοδος εἶναι πρὸς βορρᾶν τῆς οἰκίας ἀνοίγουσα πρὸς τὴν αὐλὴν οὗσα πλικοστρωμένη και εἰσέρχεται διὰ τῆς εἰσοδου εἰς τὸ σκώτο, ὅπερ εἶναι στεγασμένον μετ' ἑνδεκα καστανίας και ἐπιστεγασμένον μετ' σανίδας πρὸς νότον ἔχει ἐν παράθυρον δίφυλλον και ἐξωθεν γάγγελα σιδηρᾶ, πρὸς ἀνατολὰς δὲ ἕνα σῆκόν (δουλάπιον) μετ' σανίδας ἐσωθεν και ἐξωθεν διηρημένον εἰς τρεῖς θέσεις τὸ πάτωμα εἶναι σανιδωμένον, ἡ θύρα τῆς κυρίας εἰσοδου, εἶναι ἀπὸ κελῆς ποιότητος σανίδας και χρωματισμένη μετ' χρωμα γαλάζο, ἡ κλειδωνία της εἶναι τῆς Ἀγγλίας διηρημένη εἰς δύο φύλλα ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἕνα [κλειόμενον] κρατεῖται μετ' τρεῖς μοχλοὺς σιδηροῦ, ἕνα μεγάλο (μπάρου) και δύο μικροὺς ἄνωθεν και κάτωθεν σανιδωμένη ὡς και ὅλαι θύραι τε και παράθυρα ἄνωθεν εἶναι δὲ μέτρα τὸ σκώτο τοῦτο κατά μῆκος ἐξ. περίπου κατά πλάτος δὲ τρία και ἐπέκεινα πρὸς ἀνατολὰς τοῦτο, ἔχει θύραν δι τῆς εἰσέρχονται εἰς τὴν κουζίνα δίφυλλον και ταύτης οὗσης και ἀπὸ καλὰ σανίδας κατασκευασμένη ἔχει κλειδωνίαν τῆς Ἀγγλίας ἐστρωμένη (ἡ κουζίνα) μετ' πλάκας και στεγασμένη μετ' πέντε καστανίας, ἐπιστεγασμένη μετ' σανίδας, πρὸς νότον ἔχει θύραν και παράθυρον μετ' νεροχύτην ἔχον υἱέλους (τζάμια) και γάγγελα σιδηρᾶ, ἡ θύρα ἀνοίγει πρὸς τὴν πρὸς νότον ἀμπελον και εἶναι κατασκευασμένη μονόφυλλος μετ' παλαιὰ σανίδας,

μετ' μπετούγια, πρὸς ἀνατολὰς δὲ εἶναι ἡ ἐστία (τζάκι) και μία θύρα τὸ τζάκι εἶναι μετ' τρεῖς παρεστίας σιδηρᾶς καλῶς, ἡ θύρα μονόφυλλος οὗσα ἀνοίγει εἰς ἀναγκαῖον ἔχει μπετούγια πρὸς νότον τὸ ἀναγκαῖον τοῦτο ἔχει φεγγύτην, εἶναι τριῶν περίπου μέτρων ἐνταῦθα ἐλθὼν ὁ ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ ἐνοικῶν Νικόλαος Θεολογίτης κατεσκευασμένος και πλήρῃ θυμοῦ, ἀπέπεμψε διὰ τῆς βίας και τῆς ἀπειλῆς τὸν πληρεξουσιῶν τοῦ ἐπισπεύδοντος Ἀντωνίου Γ. Χιωτίνου διαπαράξας τὴν ἐκτέλεσιν, εἶτα δι' αὐτῆς ἐξηκολούθησεν ἡ κατάσχες παρουσίᾳ τοῦ ἐνοικούντος τοῦτο πρὸς βορρᾶν (τῆς κουζίνας) ἔχει θύραν δίφυλλον μετ' ἀγγλικὴν κλειδωνίαν και χρωματισμένην ὡς και αἱ λοιπαὶ μετ' χρωμα γαλάζο ἐκτὸς τῆς τοῦ ἀναγκαίου ἤτις εἶναι μετ' μαῦρο και τῶν δουλαπίων ὄντων μετ' ἄσπρο, ἔχει δὲ πρὸς τὸ αὐτὸ μέρος και πιατοθήκην, διὰ τῆς θύρας ταύτης εἰσέρχονται εἰς τὸ πρὸς βορρᾶν δωμάτιον, ὅπερ εἶναι στεγασμένον μετ' τίσσαρας καστανίας και ἐπιστεγασμένον μετ' σανίδας τὸ πάτωμα του εἶναι σανιδωμένον, πρὸς βορρᾶν τοῦτο ἔχει παράθυρον και θύραν δίφυλλον ἀμφοτέρων και τὸ μετ' παράθυρον ἔχει γάγγελα και τζάμια, ἡ δὲ θύρα οὗσα ἀπὸ καλὰ σανίδας κατασκευασμένη ἔχει κλειδωνίαν σιδηρουρικὴν πρὸς νότον τοῦ ἰδίου ἔχει ἕνα σῆκόν (δουλάπιον) μετ' κλειδωνίαν μικράν, και μετ' σανίδας ἐσωθεν και ἐξωθεν διηρημένον δὲ εἰς τρεῖς θέσεις χρωματισμένα ὅλα μετ' χρωμα γαλάζο ἐκτὸς τῶν δουλαπίων ἅτινα εἶναι μετ' ἄσπρο οὐδενὸς ἐξαιρουμένου, ἡ κουζίνα εἶναι τρία μέτρα τὸ δὲ δωμάτιον δύο ἡμισι (ἐνοικεῖται τὸ ἐμβαδὸν) πρὸς δυσμᾶς τοῦ σκώτου και παρά τῆς εἰσόδου εἰσόδω εἶναι ἡ θύρα δι τῆς εἰσέρχονται εἰς τὴν αἰθουσαν, οὗσα δίφυλλος μετ' κλειδωνίαν ἀγγλικὴν, και δύο μοχλοὺς ἄνω και κάτω, ἄνωθεν εἶναι μετ' σανίδας καλῶς τὸ ὅλον αὐτῆς εἶναι ἀπὸ καλὰ σανίδας, ἡ αἰθουσα (Σάλα) εἶναι στεγασμένη μετ' εἰκοσιδύο καστανίας ἐγούσων ἐν τῷ μέσῳ ἕνα δοκὸν μεγάλον σανιδωμένον ἐπιστεγασμένη μετ' σανίδας τὸ πάτωμα εἶναι σανιδωμένον ἔχει πέντε παράθυρα ἐξ ὧν δύο πρὸς δυσμᾶς δύο πρὸς ἀρκτον και ἕνα πρὸς ἀνατολὰς, ὅλα δίφυλλα μετ' σανίδας καλὰ ἄνω και κάτω, μετ' υἱέλους (τζάμια) και γάγγελα σιδηρᾶ, τὸ ἐμβαδὸν αὐτῆς εἶναι ἐξ. περίπου μέτρα μῆκος και πλάτος πέντε, πρὸς νότον ἔχει θύραν, δίφυλλον μετ' κλειδωνίαν ἀγγλικὴν δι τῆς εἰσέρχονται εἰς τὸν θάλαμον ὄντα στεγασμένον μετ' καστανίας, τὸ πάτωμα του εἶναι ὡσαύτως σανιδωμένον πρὸς δυσμᾶς ἔχει ἕνα παράθυρον δίφυλλον, μετ' τζάμια και γάγγελα σιδηρᾶ σανιδωμένον ἄνω και κάτω πρὸς νότον ἔχει σῆκόν (δουλάπιον) πρὸς βορρᾶν ἔτερον σανιδωμένον ἀμφοτέρω ἐσωθεν και ἐξωθεν μετ' κλειδωνίας μικρᾶς και διηρημένη ἕνα ἕαστον εἰς τρεῖς θέσεις εἶναι μέτρα (ὁ θάλαμος οὗτος) τρία ἡμισι, πρὸς ἀνατολὰς τῆς σάλας ἔχει μίαν θύραν δίφυλλον ἀνοίγουσαν πρὸς τὴν αὐλὴν μετ' τρεῖς μοχλοὺς σιδηροῦς και χρωματισμένη μετ' χρωμα γαλάζο ἔχει ἀγγλικὴν κλειδωνίαν ἀπὸ τὴν αὐλὴν εἶναι εἰς ἀρτόρουνος ἔχον τὸ ἄνοιγμα πρὸς ἀνατολὰς και ἐμβαδὸν δύο περίπου μέτρα, τὸ ὑπόγειον πενριελθὼν τριγύρω δὲν εἶδον οὐδὲν ἄλλο εἰμὴ ἕνα φεγγύτην γάγγελυδον πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος ἐξ οὗ ἐπέσθην ὅτι πραγματικῶς εἶναι ὑπόγειον δὲν ἠδυνήθη δὲ ν' ἀνέυρω τὴν θύραν ὅπως εἰσέλθω και κατὰσχω και τοῦτο καθόσον δὲν

φαίνεται ἐξωθεν τοιαύτη ὁ δὲ πληρεξουσιῶς και ἀντίκλητος τοῦ ἐπισπεύδοντος δανειστοῦ, ἀποπεμφθεὶς βίβλος και ἀπειλητικῶς ὡς εἴρηται ὑπὸ τοῦ ἐνοικούντος Νικόλαου Θεολογίτου ἐπὶ ποδίξοτο ὑπ' αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ νὰ εἰσέλθωστε ἂν και προσκάλεσα αὐτὸν ἐπὶ νελημμένως ἕνα μοῦ δεῖξῃ τὴν θύραν ἢν τινα μ' εἶπεν ὅτι εἶναι ἐντὸς τῆς οἰκίας διὰ κλίμακος κατεχομένην κατίστη μ' ὅλα ταῦτα ἀδύνατος ἡ πρὸς σέλευσις του ἀνεφέτου τουτένεκεν ὡς της ἀκριβοῦς περιγραφῆς του ὑπογαίου δια τὸν λόγον ὅτι ἡ μὲν θύρα ἦτον ἄγνωστος εἰς τε τὸν Πάρεδρον και ἐμὲ τὰ δὲ μέσα δυνάμει τῶν ὑποκαταδυνάμεθα νὰ μεταχειρισθῶμεν τὴν θύραν δὲν εἶσαν πρόχειρα ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει και ὡς ἐκ τῶν ἐκτεθέντων ἀνεβλα μὲν πρὸς καιρὸν τὴν κατάσχιν τοῦ κατωγαίου ἐπὶ τὰ τέλει τοῦ ἡ ἐπικαλεσθῶ τὴν συνδρομὴν τοῦ Κ. Δημάρχου και ἐπεφύλαξα τὴν περαιώσιν αὐτῆς διὰ τὴν προσηκὴν δευτέρῃ τετάρτην τρ. μ. Ἰουλίου ὥραν 9 Π. Μ. κατέσχον δὲ β') ἕνα ἀγρὸν εἰς τὴν ἰδιαν θέσιν ἐκτάσεως τεσσάρων κοιλῶν σπόρου και περιέχοντα δύο σταύλους και ἕνα ἀλώνιον γιγνιάζοντα δὲ μετ' ἀγροῦ, Στεφάνου Ἀλεξανδράκη ἀρκτικῶς μετ' τοῦ Μάρκου Γιαννακοῦ Μιχαῆλ Θεολογίτου και δρόμον, πρὸς ἀνατολὰς μετ' τὸν τῆς Μαρτοπόλεως ἑπισκοπῆς Ἀμοργῶ και πρὸς δυσμᾶς μετ' Κωνσταντῆ Ἐξαρχοπούλου Ἰωάννου Ἀν. Νομικοῦ και Νικόλαου Α. Πράσινον, τοιοχογραφημένον ἐκτὸς τοῦνοτιῶ μέρους ὄντος χαλαστοῦ ὅλαι αἱ τράχα εἶναι ἡμικτιμμένα ἐξεπιμήθη ὑπὸ τοῦ Δημάρχ. Παρέδρου διὰ δρ. 500 πεντακοσίας.

Εἰς ἐνδειξιν συνετάχθη και ὑπογράφη παρὰ τε τοῦ Παρέδρου και ἐμὲ ἐκτὸς τῶν διαδίκων και τοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐνοικούντος καθόσον ὁ μὲν Μιχαῆλ Θεολογίτης δὲν παρευρέθη ἡ δὲ μητέρα του Μαρίας χήρα Ι. Θεολογίτου ὁμολόγησεν ἀγνοεῖν γρμμάτων, ὁ δὲ ἐνοικῶν Ν. Θεολογίτης ἠρνήθη, ὁ δὲ ἀντίκλητος τοῦ ἐπισπεύδοντος τοῦ ἀπεπέμθη περὶ τὰ μέσα τῆς ἐκτέλεσεως, τουτένεκεν ἠγνόη τα ἐν τῇ ἐκθέσει ἀναφερόμενα.

Ὁ 1^{ος} Δημαρχ. Πάρεδρος Ἀντωνίου Α. Πράσινο.

Ὁ Δικαστ. Κλητῆρ Μιχ. Δ. Στεφανόπουλος.

Ἐν Ἀμοργῷ σήμερον τὴν τετάρτην Ἰουλίου τοῦ ἔτους 1860 ἐξηκοστοῦ ἡμέραν δευτέραν και ὥραν 9 Π. Μ. συμφώνως τῇ ἀπὸ 2 τρ. μ. ἐκθέσει καὶ ὁδηγίᾳ τῆς συζύγου τοῦ ἐνοικούντος παρέλαβον ὁ ὑποφαινόμενος Δικαστικὸς Κλητῆρ τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν Μιχαῆλ Δ. Στεφανόπουλος τὸν τρίτον Δημαρχικὸν Πάρεδρον Κ. Ἀντωνίου Α. Πράσινον και μεταβὰς αὐτοπροσώπως μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν ὡς ἀνωτέρω περιγραφείσαν οἰκίαν τὴν εἰς θέσιν ἑκατοντάπυλα κειμένην και ἐνήργησα συνονεπῶς τῶν ἀνωτέρω τὴν ἐξακολούθησιν τῆς διακοπίσεως κατασχέσεως ὡς ἀκολούθως τουτέστι ἡ συζύγος τοῦ ἐνοικούντος Νικόλαου Θεολογίτου μετ' ἐπέδειξε τὴν θύραν ὑπογαίου ἣτις εἶναι δεξιῶθεν τῆς κυρίας εἰσοδου κατεχομένην διὰ κλίμακος ἐχούσης τέσσαρα σκαλιὰ διακρίεται εἰς τρία δωμάτια χρισμένα και σουβατισμένα ἐξ ὧν τὸ μὲν πρῶτον ἔχει μῆκος δύο και πλάτος ἕνα μέτρων και πλάτος δύο μέτρων σανιδωμένον ἄνωθεν και μετ' καστανίας στεγασμένον, πρὸς νότον ἔχει θύραν (ἔπεται συνέχ. και Δικασ. Παράρτημα)